

[Socialministeren]

også på de tilfælde, hvor ønsket er at bo på et plejehjem, som huser personer med en fælles religiøs baggrund. Selvfølgelig kan det kun komme i stand, hvis den ældre opfylder betingelserne for at komme på plejehjem i den kommune, hvor plejehjemmet ligger.

Det er den tidligere opholdskommune – eller skulle jeg sige fraflytningskommune – der skal afholde udgifterne ved opholdet.

Mit forslag omfatter også personer, der har ret til at få en ældrebolig. Hvis disse har sådanne relationer, som jeg har nævnt omkring plejehjemmene, har de ret til at få anvist en ældrebolig i en anden kommune.

Jeg vil også gerne på andre måder give de ældre større mulighed for valg af service og andre tilbud på ældreområdet. Derfor indeholder mit forslag en udvidelse af bistandslovens forsøgsbestemmelser. Herved håber jeg, at kommunerne vil igangsætte forsøg med nye tilbud til personer, der af helbredsmæssige grunde har behov for støtte.

Jeg forestiller mig, at de ældre, der selv ønsker det, får udbetalt kontanter til at købe hjælp for efter eget ønske og behov. Det kan f.eks. være, at den ældre ønsker at bo på en måde, der ligger ud over de tilbud, som det offentlige normalt stiller til rådighed. Det kan også være hjælp til ældre i bofællesskab eller til aflastning af pårørende, der har påtaget sig pleje af den ældre. Forslaget bliver ikke dyrere for samfundet, og det påvirker ikke de økonomiske forhold mellem staten og kommunerne. De kommunale parter er enige i forslaget.

For mig er det afgørende, at ældrepolitikken løbende tilpasses de samfundsmæssige ændringer. Den dynamik, der præger vort samfund i dag, bør også afspejles på ældreområdet. Det mener jeg dette lovforslag giver gode muligheder for.

Herudover er der to andre forslag over samme tema til debat, og dem vil jeg nu også give nogle ord med på vejen.

Jeg har her med glæde konstateret, at Socialdemokratiet og Centrum-Demokraterne i deres lovforslag nr. L 144 ligger tæt op ad mit eget forslag.

Jeg har noteret mig, at forslagsstillerne har udvidet kredsen af boliger, og jeg vil med det samme sige, at udvidelsen til at omfatte almennyttige boliger og byfornyelsesboliger er meget i tråd med tankerne i mit eget forslag. De særlige

forhold, som efter mit forslag skal give retten til en bolig i en anden kommune, kan f.eks. være ønsket om at kunne bevare en tæt kontakt til familien og nære pårørende. Der kan også være tale om et plejehjem, der er beregnet til personer med en fælles religiøs baggrund.

Jeg har noteret mig, at S' og CD's forslag er snævrere på dette punkt, idet den ældres ret begrænses til tilfælde, hvor der er tale om egentligt slægtskabsforhold. Ifølge de henvendelser, som ministeriet har fået, er ønskerne og behovene videre, selv om de sager ikke har været omtalt i pressen.

Samtidig indeholder forslaget en klageadgang i tilfælde af uenighed mellem fraflytningskommunen og tilflytningskommunen om betalingens størrelse. Det har vi jo allerede efter den gældende lovgivning. Forslaget om, at klageinstansen skal svare inden 4 uger, er næppe realistisk. Det siger jeg, fordi det ikke er muligt at have alle de oplysninger i hus og træffe afgørelse i sagen, inden der er gået 4 uger.

Som det er fremgået af det, jeg har sagt, mener jeg, at bistandslovens almindelige klage-regler er tilstrækkelige også på dette punkt.

Forslagsstillerne har ikke medtaget mit forslag om udvidelse af adgangen til at iværksætte forsøg. Jeg ved ikke, om jeg skal tage det som udtryk for, at forslagsstillerne ikke vil være med til at gå nye veje.

SF begrundet sit forslag, lovforslag nr. L 151, med, at de ældre ikke skal stavnsbindes, og det er vi ganske enige om. Men jeg er ikke enig i at lade tilflytningskommunen afholde udgiften. Jeg mener, at vi skal benytte bistandslovens opholdskommuneprincipper.

Til slut vil jeg sige, at det glæder mig, der er så stor interesse for at hindre stavnsbinding af vore ældre, således at vi i dag har hele 3 forslag til drøftelse.

Jeg håber, vi får en udbytterig debat, der kan medvirke til, at vi hurtigt får ændret lovgivningen på disse punkter.

Jørn Pedersen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne til L 144, Socialdemokratiet og Centrum-Demokraterne, vil jeg gerne have lov at sige, at baggrunden for forslaget er den ulykkelige situation, mange ældre og handicappede kommer i, når de skal på plejehjem, eller når de skal flytte til en an-